

Our Write Us Today
ADVERTISING
RATES are
REASONABLE....

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

2c NA DAN DOBIVATE
"GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izvenični model in
praznikov).
ZA \$6.— NA LETO NAD 300 IZDAJ!

TELEPHONE: CHelsea 3-1242

Entered as Second Class Matter September 21st, 1903 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 57. — Štev. 57.

NEW YORK, SATURDAY, MARCH 9, 1940 — SOBOTA, 9. MARCA, 1940

Volume XLVIII. — Letnik XLVIII.

PRICETEK MIROVNIH POGAJANJ

Mirovni delegati se bodo sestali v mestu Stockholm

STOCKHOLM, Švedska, 9. marca. — Zanesljivi viri zatrjujejo, da se bodo danes pričela mirovna pogajanja med Rusijo in Finsko. Prejšnja poročila naznanjajo, da se bo finski minister brez portfeja J. K. Passikivi v Stockholmu sestal z rusko poslanico Aleksandro Kollontajevo. Diplomati so prepričani, da se bodo v najkrajšem času pričela mirovna pogajanja.

KOLLONTAJEVA JE DOBILA NAVODILA

Aleksandra Kollontajeva je bila prva, ki je pričela delovati za mir po navodilih, ki jih je prejela iz Moskve. Nevtralni krogi pravijo, da je Kollontajeva najbolj usposobljena za pogajanja s Finsko, ker je sama napol finskega rodu.

ŠVEDSKA UPA NA MIR

KODANJ, Danska, 9. marca. — Stockholmski dopisnik lista "Politiken" poroča, da vnanja urada Finske in Švedske priznavata, da so v teku mirovna pogajanja med Helsinkim in Moskvo. Upanje prevladuje za ugoden izid.

Finski vnanji minister V. A. Tanner je izjavil: "Finska vlada potrjuje, da je sovjetska vlada predložila svoje zahteve, ki pa so večje, kot pa lansko leto. Za sedaj še ne morem pojasniti stališča finske vade do teh zahtev. S posredovalci smo v zvezi s Sovjesko unijo in ta zveza še ni prekinjena."

Bitka na Kareliji se še vedno nadaljuje

Na Karelski ožini so v teku hudi boji. — Rusi napadajo od več strani. — Finci trdijo, da so bili 300 Rusov ubitih ko so hoteli se ustanoviti na obrežju pri Viipuriju. — 10 finskih letal uničenih.

HELSINKI, Finska, 9. marca. — Medtem ko diplomati govore o miru, so na Karelski ožini v teku vroči boji in Finci drže črto severozapadno od obrežja pri Viipuriju, pa do Ladoškega jezera.

Ruski mirovni pogoji so bili nekaj dni znani le nekaterim osebam v Helsinkiju. Finci pa pravijo, da odločitev ne more priti samo iz Helsinkija, temveč tudi iz Moskve, Berlina, Londona, Pariza in skandinavskih prestolic, kajti vse te vlade so poklicane, da odločijo o usodi Finske.

Znamenja za mir

Maršal Vasilij Bluecher baje v kratkem pride v Stockholm. — Predsednik Finske v Berlinu.

KODANJ, Danska, 9. marca. — Znamenja, iz katerih je mogoče sklepati, da bo prišlo med Finsko in Rusijo do premirja, so naslednja:

1. V Berlinu je tajno dospel bivši finski predsednik Per Evind Svinhufvud. Finski poslanik je proti večeru obiskal nemškega vnanjega ministra Joachima von Ribbentropa.

2. V Berlinu je bilo uradno naznanjeno, da je von Ribbentrop odpotoval v Rim, kjer se bo sestal z ministrskim pred-

sednikom Benitom Mussolinijem. V prvi vrsti bosta najbrže razpravljala o posredovanju med Finsko in Rusijo.

3. Dobro poučeni viri v Londonu pravijo, da bodo povabljeni Združene države za posredovalko med Rusijo in Finsko, ker je država, kateri zapušte obe stranki.

Po nekaterih poročilih, ki pa niso potrjena, je prišel v Berlin finski diplomat J. K. Passikivi, ruski maršal Vasilij Bluecher pa da namerava v kratkem priti v Stockholm.

Ruske zahteve

STOCKHOLM, Švedska, 9. marca. — Nevtralni diplomatski zastopniki zatrjujejo, da so sedanje ruske zahteve naslednje:

1. Odstop dela Karelijske ožine, da je z jamčena varnost Ljeningrada.
2. Še nedoločen kraj blizu vhoda v Finski zaliv — ne ravno Hangoe — za rusko pomorsko oporišče za obrambo ruskih interesov.

NADVOJVODA OTON V BELI HIŠI

WASHINGTON, D. C., 9. marca. — Pretendent na avstrijski cesarski prestol, nadvojvoda Oton je bil včeraj častni gost predsednika Roosevelta in njegove soproge v Beli hiši.

Z njim je bil njegov brat nadvojvoda Feliks in je oba predsedniku in njegovi soprogi predstavil poslanik pri francoski vladi William C. Bullitt. Drugih gostov ni bilo. Predno sta šla brata v Belo hišo, sta bila v senatni zbornici na galeriji ter sta poslušala debate. Senatorji so ju glasno pozdravili. Senator Berkley je opozoril zbornico na nadvojvodovo navzočnost ter senatorje pozval, da vstanejo in nadvojvodo pozdravijo. Ko so senatorji stali, sta se oba nadvojvode v zahvalo priklanjala.

Ojačena kontrola tujcev na Norveškem

Pravosodni minister Norveške je izjavil v parlamentu v Oslu, da so norveške oblasti ojačile kontrolo nad tujci zaradi pobijanja vohunstva. Posebno je poudaril dva primera, v katerih so bili tuji državljani, po rodu iz nevtralnih držav obsojeni zaradi vohunstva v korist vojskujočih se držav.

Smrtna obsodba dveh vojnih roparjev

Vojaško sodišče v Parizu je obsodilo na smrt vojaka Reneja Lillera in Paula Germaina, vojaka Roya pa na 10 let robitve, ker so ropali po zapuščenih hišah.

Mesto naj si samo pomaga

Mesto Shenandoah se glede stanovanjskega problema ne sme zanašati na zvezno pomoč.

SHENANDOAH, Pa., 8. marca. — Tukajšnje mesto, ki se je začelo v ponedeljek pogrezati ter se je šestnajst blokov hiš pogreznilo za osemnajst inčev, se ne sme nadati od zvezne vlade nobene posebne pomoči.

Martin F. Brennan, uradnik United Mine Workers je bil v Washingtonu ter skušal izposlovati od te vladne agature kakšno izdatnejšo pomoč. Odgovorili so mu, da sme dati Federal Housing administracija posojila za popravila, dočim sama ni pooblaščenca prevzeti popravil. Svetovali so mu, naj se obrne na Civilian Conservation Corps ali pa na Rdeči križ. Tudi Federal Works Agency bi utegnila kaj pomagati.

Natančna škoda še ni ugotovljena, vendar se sodi, da znaša nad en milijon dolarjev. Popravilo cest, hodnikov ob cestah, vodovodnih in plinskih cevi bo dosti veljalo. Prebivalci so izvolili odbor

"300 milijonov oseb se je podredilo diktatorjem"

Bivši predsednik Hoover (mnenje) o spremembo največjo revolucijo v zgodovini človeštva. — Obup je omogočil diktature.

ki bo zahteval odškodnine premogovne družbe, ki ima pod mestom premogorov.

Če družba sedanje škode ne bo popravila, bo morala za vsaj skrbeti, da se kaj sličnega ne bo več pripetilo.

Po mnenju nekaterih so izkopani rovi preveč pod površino. Tajajoči se sneg in deževje sta zemljo zmečala, vsled česar ni dosti manjkalo, da se ni skoro vse mesto pogreznilo.

MOŠKI ZAHTEVAJO ISTE PRAVICE

Neka stara postava dovoljuje ženi pričati proti možu, ako ga aretirati, dočim mož ni ima pravice pričati proti ženi, če jo da aretirati, ker ga je pretepla.

Moški zahtevajo v tem oziru z ženskami popolno enakopravnost.

RAZSTRELBA V MUNICIJSKI TOVARNI

BRESCIA, Italija, 6. marca. — V Vulcania tovarni za smodnik je nastala silna eksplozija. Trideset delavcev je bilo na mestu usmrčenih. Kaj je dalo eksploziji povod, ni zna-

NEW BRUNSWICK, N. J., 8. marca. — Bivši ameriški predsednik Herbert Hoover je govoril dijakom Rudgers univerze ter dijakinjam New Jersey College for Women in rekli, da je v dvanajstih deželah tristo milijonov oseb prostovoljno žrtvovalo demokracijo in z njo vred vse oblike svobode ter se podvrilo diktatorjem.

Dejal je, da se je to zgodilo takorekoč preko noči. Po njegovem mnenju je to največja revolucija v zgodovini človeštva. Tristo milijonov ljudi se je odločilo za diktatorsko vladno, ker so obupali nad problemom nezaposlenosti in pa vsled bankrota svojih vlad. Sile svobodnega gospodarstva so bile razvržane do skrajnosti. Pojavili so se diktatorji, da bi rešili narod, in narod jim ni nasprotoval. Diktatorji so obnovili produkcijo, toda zatrjujejo gospodarske je sledilo tudi zatrtje duhovne in politične svobode.

Po Hoovervem mnenju bo imela evropska vojna najstrašnejše posledice v zgodovini človeštva.

Izrazil je upanje, da se Zdr. države ne bodo vmešale v vojno ter da je njihova človečanska dolžnost skrbeti za vdove in sirote v vojno zapletenih narodov.

Delavske volitve

WASHINGTON, D. C., 8. marca. — Delavski urad (National Labor Relations Board) je odredil, naj se dne 3. aprila ali pa pozneje vrše volitve za kolektivno zastopstvo med uslužbenici sedmih kompanij, ki tvorijo Consolidated Edison System v New York City. Pri teh volitvah bo preizkušena moč delavske federacije CIO in neodvisni bratovščina Edisonovih uslužbencev.

Se vedno ga kuhajo...

Obtožnica navaja dvainosemdeset oseb, ki so brez dovoljenja kuhale žganje in niso plačale davka od nakuhane pijače.

PHILADELPHIA, Pa., 8. marca. — Zvezna vlada je nastopila proti trem skupinam butlegarjev v Pennsylvaniji in New Jersey, ki so brez dovoljenja nakuhali toliko žganja, da bi morali plačati od njega \$1,410,000 davka zvezni vladi.

Zvezna porota je obtožila petnajst oseb v Dalaware in Chester okraju. Na podlagi

dvignjenih obtožb so se završile aretacije v dveh nadaljnjih slučajih.

27. februarja je navedla obtožnica 82 oseb. Včeraj jih je bilo prvih osem aretiranih. Lani so tri mesece obratovali velik žganjekuh v bližini mesta Williston v Chester okraju. Nepostavno poljetje je vodil neki Licci Vitullo iz Philadelphia.

Boljše čase napovedujejo...

Če je verjeti gospodarskim izvedencem, se bo meseca aprila vse na bolje obrnilo. — Jeseni so tovarne napoinile svoja skladišča, blago počasi gre.

WASHINGTON, D. C., 8. marca. — Svetovalci predsednika Roosevelta in drugi ameriški strokovnjaki so mnenja, da bo zastoj, ki se je pojavil v nekaterih ameriških industrijah, le kratkotrajen. Meseca aprila oziroma maja se bo vse začelo obratovati na bolje.

Zvezni gospodarstveniki pravijo: — Ko so se začele priprave za evropsko vojno, se je položaj v marsikateri ameriški industriji izboljšal. Tovarne so obratovala s polno paro. Meseca decembra je produkcija svoj višek.

Ker tovarnarji niso mogli vsega sproti prodati, so se zaloge

strahovito pomnožile. Z drugimi besedami rečeno: blaga in izdelkov je bilo izredno dosti, povpraševanje po blagu je pa ponehalo. V namenu, da se iznebe delodajalci zalog, so zmanjšali produkcijo. V kratkem bo pa med produkcijo in povpraševanjem zopet zavladalo ravnovesje.

Meseca aprila se bodo začele razmere izboljševati. V zadnjih treh mesecih tekočega leta se bo produkcija povzpela na 115 t očk.

BETHLEHEM, Pa., 8. marca. Eugene G. Grace, predsednik Bethlehem Steel Corporation, je danes sporočil delni-

čarjem in uslužbencem, da je bilo izza leta 1929 lansko leto najboljše za kompanijo. Dostavil je, da se ozira z velikim zaupanjem v bodočnost.

Poročilo o stanju korporacije je bilo poslano 110,000 delavcem, iz česar je razvidno, da je imela lani korporacija 25 tisoč mož več zaposlenih. Njihov povprečni zaslužek je znašal 91 centov na uro.

Lani je imela korporacija nad 24 milijonov dolarjev dohodkov, leta 1937 nad 31 milijonov, dočim so bili leta 1929 njeni dohodki največji. Znašali so namreč nad 42 milijonov dolarjev.

ADVERTISE IN
GLAS NARODA

"GLAS NARODA"
(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakic, President J. Lapsha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

47th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

For one year in New York	\$7.00
For one year in New York and elsewhere	\$8.00
For one year in New York, New York and elsewhere	\$9.00
For one year in New York, New York and elsewhere and postage	\$10.00

Subscription Yearly \$6.—

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVEMŠI NEDELJI IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y. TELEPHONE: CHelsea 8-1242

"Cable letter"

SE JE ČAS, DA VAŠA VELIKONOČNA POŠILJATEV DOSPE V DOMOVINO PRAVOČASNO ZA PRAZNIKE, AKO SE POSLUŽITE "CABLE LETTER". —

Pristojbina je \$1.—
Potniški Oddelek "Glasa Naroda"
216 W. 18th Street New York City

Iz Slovenije

VINKO BON UMRL.

Po kratki bolezni je 29. jan. umrl v krški bolnišnici ugledni posestnik Vinko Bon. Rodil se je leta 1876 na Mirni. Kmalu potem se je njegov oče preselil v Gotno vas pri Novem mestu. Od tam je prišel v Krško, kjer se je izučil v Stančerjevi trgovini. Kmalu nato je odprl v Bučki trgovino. Odtod pa se je leta 1897 preselil na Rako. Poleg trgovine je vodil gostilno vse do leta 1917, ko je kupil v Krškem hišo in posestvo Martina Hočevarja. Odtlej se je posvetil posebno vinogradništvu. Svoje vinograde je obdeloval z vnmno in veseljem. Uspehi niso izostali, njegov vinski izdelek je zaslovel daleč naokrog. Njegova razstava vin na ljubljanskem velesejmu in pri kmetijski podružnici so bile znane vinskih trgovcem po Sloveniji in je prejel častna priznanja. Vinko Bon pa je bil tudi eden tistih starejših množ. ki je vsakokrat ob pravem času dokazoval s svojim nastopom odločno napredno prepričanje. Zavedal se je, da le močatost in značajnost prva vrлина, zato ni nikoli klonil, ostal je do zadnjega zvest napredni misli.

PREPIR ZARADI POSESTVA.

V mali vasi Gabrovje pri Slov. Konjicah je prišlo zaradi zemlje do uboja. Marija Čebular je imela namešt izročiti svoje posestvo sinu Jožetu, ki pa ne prebiva pri njej, marveč v Zagrebu. To ni bilo po volji njenemu sinu Francu Čebularju. Ta se je zavezal za to, da bi posestvo dobil drugi brat Karol, ki prebiva in dela doma. Zaradi teh navzkrižnih želj in teženj je pri večerji prišlo med njimi do prepira, in teku katerega se je Franc Čebular, ki je bil pijan, silno razburil. Začel je po sobi metati kuhinjsko posodo in kozarce. Nato pa se je spravil nad svojo mater Marijo in sestro Alojzijo, ki je poročena z Mihaelom Adamičem, in ju začel pretepati. Oba zakonca Adamiča sta mu ušla in hitela klicati soseda na pomoč. Toda nihče ni ponudil hotel vstati. Tako sta se sama vrnila. Franca Čebularja sta našla v kuhinji, kjer je naprej razbijal posodo. Ko se je ravno lotil Adamičeve posode, ga je ta pozval, naj vendar da mir. Toda Čebular se za to ni zmenil, marveč je začel tepsti svojo sestro Alojzijo, Adamičovo ženo. Mihael Adamič ga je miril dalje, vendar brez uspeha. Čebular je celo zgrabil kuhinjski nož in hotel z njim nad oboja Adamiča. Toda Adamič se je posrečilo, da mu ga je izbil iz rok. Zdal sta se oboja prijela. Mati Marija in žena Alojzija sta priskočili na pomoč in tako so se vsi ruvali po kuhinji, dokler niso vsi štirje padli po tleh. Takrat pa je Mihael Adamič zgrabil za železen lonec in začel tolči po glavi Čebularjevi. Tako se je pretep končal. Franca Čebular je nato odšel in hodil še ves teden okrog. Proti koncu tedna se mu je začelo blesti in je osmi dan umrl za posledicami teh udarcev, zaradi katerih je dobil vnetje možganov. O-rožniki so Adamiča aretirali.

PROSVETNI DOM V POLJČANAH JE ZGOREL.

Dne 31. jan. t. l. je nenadno začelo biti plat zvona. Ljudje so se začeli ozirati proti cerkvi, kjer se je proti nebu dvigal gost oblak dima. Gorel je prosvetni dom. Čeprav zidana in z opeko krita, je bila stavba vsa v plamenih.

V PREPIRU GA JE USMRTL.

Pred okrožnim sodiščem v Celju se je zagovarjal 37-letni posestnik Franc Ogorevec z Milega vrha blizu Globokoga pri Brezicah zaradi uboja. Ogorevec je zagovarjal odvetnik Ernest Kalan. Franca Ogorevec je po naravi miren in dober, v vinjenosti pa postane razburljiv in surrov. Dne 23. decembra lani je Ogorevec doma kuhal žganje in se pri tem apijani. Ko je sedel zvečer

ITALIJA V ZAGATI

Ali se bo Italija udeležila evropske vojne? Kdaj se je bo udeležila? Na čigavi strani? To vprašanje je na dnevnem redu izza časa, ko so se začele sovražnosti med Nemčijo in zavezniki. Zdaj je pa postalo posebno pereče, kajti Anglija in Italija sta si v lasel zastran nemškega premoga.

Namen Anglije je bil, Nemčijo v gospodarskem pogledu povsem odrezati od ostalega sveta. Ta račun ji je prekrizala Rusija, ki se je zvezala z Nemčijo ter ji v gospodarskem pogledu izdatno pomaga.

Zato posveča Anglija temvečjo pažnjo nemški zapadni meji ter smatra za kontrabando vse, kar je namenjeno iz Nemčije ali kar je namenjeno v njo. Med kontrabando blago spada tudi premog.

Italijanske ladje so vozile premog iz Nemčije. Angličji so jih ustavljali. Italijani so protestirali, češ, da je tako vmešavanje v nasprotju z mednarodnim pravom. Stiriindvajset ur po tistem protestu so začeli Angličji zaplenjati italijanske tovorne parnike z nemškim premogom.

Povprečnemu opazovalcu bi se zdelo, da je bil dan s tem povod krizi in da Italija planila v vojno, toda Mussolini rine najbrž v drugo smer.

Pred nekaj dnevi je Virginio Gayda, ki velja za Mussolinijevega glasnika, v dolgi klobasi skoro priznal, da se Italija tako dolgo ne bo udeležila vojne, dokler se ne prepriča, v katero stran se nagiblje vojna sreča.

Italija ima dosti izgubiti in le malo dobiti, če bi se takoj pridružila Nemčiji.

S pomočjo Turčije lahko postavijo zavezniki na Balkan 750,000 mož. Zavezniki zamorejo brez posebnih težav zavzeti vsako laško kolonijo; Italiji lahko odrežejo dovoz vseh potrebščin.

Če bi se Italija pridružila Nemčiji, bi slednja ne bila na posebno velikem dobičku. Italija bi ne mogla več dobivati iz inozemstva blaga ter ga pošiljati Nemčiji. V sled vojne na Balkanu bi Nemčiji ne bilo mogoče dobivati petrolej iz Rumunske.

Angličji so nedvomno vse to vpoštevali, predno so sklenili ignorirati italijanski protest.

Prav lahko je pa tudi mogoče, da bi bilo zavezniskim vojskovodjem dosti bolj povolji, če bi se Italija vmešala v vojno, kot pa da igra vlogo prekupčevalke med Nemčijo in nevtralnimi državami.

ČEMU HITLER NE SME ZMAGATI

Iz zadnjega govora francoškega ministrskega predsednika posnemamo sledeče: — Kot zmagovalec se Hitler ne pogaja s podjarmljenimi narodi, pač jih pa uničuje; jemlje jim politično in gospodarsko samobitnost in jih skuša oropati celo njihove zgodovine in kulture. Prebivalce podjarmljenega ozemlja mori ali jih pa izganja. Vojnih davkov jim ne nalaga, pač se pa poljšča vseh njihovih dobrin. Avstrija, Češka, Moravska in Poljska so dežele obupa. Celi narodi so postali žrtve izdajstva in nasilja. Ničesar drugega jim ne preostaja kot delati za svoje rablje, ki jim v zameno za to hlapčevanje pušajo komaj golo življenje.

— Nemčija s svojim tiranstvom ne uničuje samo podjarmljenih plemen in narodov, pač pa uničuje tudi samo sebe. Uničuje se pod svojim lastnim hlapčevstvom in pod svojo lastno voljo po zavojevanju.

— Nemški delavci in kmetje so sužnji svoje nacijske gosposke, poljski, češki, moravski ter avstrijski delavci in kmetje so pa sužnji teh nemških sužnjev.

Po desetih letih je spet spregledala.

IV okolici Mionice govore te dni samo o nenavadnem ozdravljenju, ki se je pripetilo v mali vasi Brezde. Pred 10 leti je 65 let stara kmetica Milena Stanojevič po hudi boleznii popolnoma oslepla. Čeprav je težko prenašala to huho usodo, vendar ni obupala. V otroški veri je upala, da bo Bog uslišal njene prošnje in ji spet podaril vid. Pred dvema mesecema je imela Milena čudna sanje. Prikazal se ji star mož in je dejal: "Namaži si svoje oči z oljem iz svetilke vaše cerkve." Vsa vesela je drugo jutro pripovedovala ženo sosedom, kak se ji je sanjalo. Na njeno prošnje so ji prinesli olje iz cerkve in žena si je vsak dan po 40 dni z njim namazala oči. In res: po 45 dneh je spregledala na eno oko, petdeseti dan pa tudi na drugo. Danes vidi žena na oboje oči prav tako, kakor je videla pred desetimi leti.

"GLAS NARODA"
posiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7.— V Italijo lista ne pošiljamo.

SREDIŠČE ZA SLOVENSKE FONOGRAFISKE PLOŠČE. — Pišite za cenik. J. MARŠIČ, INC. 463 W. 42 Street New York

PESMARICA
"Glasbene Matice"
Uredil dr. Josip Čerin
Stane samo \$2.—

To je najboljša zbirka slovenskih pesmi za moški zbor. Pesmarica vsebuje 103 pesmi. — Dobite jo v Knjigarni Slovenic Publishing Co., 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Peter Zgaga

Tukaj jih je par o sreč, sreči, moških, ženskah in zakonu: Pogosto naletimo v življenju na človeka tako praznega srca, da kljub vsej praznini nobeno črstvo ne najde prostora v njem.

Z žensko je tako: čimveč sreče hoče osvojiti, toliko manj mora imeti srca.

Prazen želedec je vedno boljši od prazne glave, najslabše pa prazno srce, ker ga ni mogoče z ničemer napolniti.

Mož ima svoje sreče ponavadi v svetu, žena ima pa ponavadi v svojem svetu.

Mirna vest je lahko sreča v nesreči, dočim pekoča vest sreče ne pozna.

Če bi mogel človek zbrati vse izgubljene sreče po svetu, bi lahko z njimi obdaroval vse nesrečne ljudi.

O moškem se lahko reče, da je na veke zvest samo tisti ženski, ki je ni mogel osvojiti.

Vsaka pametna žena skrbi, da njen mož vsak dan prvi zaspi in se zadnji predrami.

Moški se takrat postara, kadar se mu zazdi, da se mlada dekleta zanimajo zanj.

Ženske, ki malo vedo, ponavadi dosti govore.

Svet je poln nasprotij: o vsakem najdenčku lahko rečemo, da ga je rodilo izgubljeno dekle.

Ženska lahko odpusti svoji prijateljici najhujši greh, edino, če pravi prijateljica, da je grda, ji ne bo nikdar odpustila.

Najhujša klepetulja na svetu je klepetuljast moški.

Živej ženske so iz pajčevine, njeno srce iz voska, njena glava pa iz železa.

Vdova je podobna sveči, ki je nekoč že gorela in se zato tudi mnogo hitreje užge kakor nova, še ne načeta.

Zakon je težka veriga, zato se skoro vedno najde kak tretji, ki jo zakoncema pomaga prenašati.

V zakonu lahko človek najde prav toliko sreče, kolikor ima pameti v glavi.

Tam, kjer je zakon trgovina, sta opeharjena oboja — kupec in prodajalec.

Zakonski par lahko spoznaš po tem, da ni niti malo podobnih zaljubljenemu paru.

— V malem mestu, — je zapisal neki urednik, — je vse drugačno življenje kot pa v velikem. Če ima človek trube, ga vsi sosedeji pomolujejo; če jih nima, mu jih pa napravijo.

Največja angleška ladja in sploh največja ladja na svetu, "Queen Elizabeth", je srečno dospela v newyorskó pristanišče.

Angličji so s tem dokazali Hitlerju, da so še vedno gospodarji morja. Tisti, ki vlada morjem, je pa, če vsaj po sedanjih pojmlih nepremagljiv.

"Queen Elizabeth" se imenuje po angleški kraljici, ki ima tudi druga največja angleška ladja "Queen Mary", svoje ime po kraljici-vdovi, materi sedanjega kralja.

V zvezi s tem, naj omenim nekaj, kar je le malo znano ameriški javnosti, dočim v Angliji še vedno veselo šušljajo o tem.

Ladja "Queen Mary" bi se morala pravzaprav imenovati "Queen Victoria" in sicer po najslavnejši angleški kraljici, ki je v prejšnjem stoletju s svojo prezbirano vlado dosti pripomogla, da se je vpliv Anglije povečal, razširil in utrdil.

Zastopniki Cunardove družbe so se odpravili h kralju ter ga vprašali — Ali dovolite, vašeličanstvo, da se imenuje naša največja ladja po najslavnejši kraljici, kar jih je kdaj imela Anglija?

Imena niso imenovali, kajti vsak angleški šolarček ve, da je bila Victoriaja najslavnejša angleška kraljica.

Kralj se pa obrne k svoji ženi rekoč: — Ali slišiš, Mary, kaj pravijo? Po tebi hočejo imenovati največjo ladjo. Ali dovoliš?

Mary je z veseljem dovolila.

doma v sobi, in čakal na večerjo, je potrkal na okno Anton Škofica, nakar so mu odprli: Škofica je bil prav tako vinjen. Sedel je na drugi konec mize nasproti Ogorevcu in se začel z njim razgovarjati.

Škofica pa je zahteval žganje in izvlekel izpod sukničja steklenico ter jo postavil na mizo pred Ogorevca. Ogorevec mu je odvrnil, da nima žganja in da mu ga tudi ne dolguje. Škofica pa je dejal, da mu ga dolguje za sekuro. Ogorevec je pojasnil Škofici, da je dal sekuro nekemu Jožetu Hrvalu.

Škofica se je razburil. Dvignil se je izza mize in stopil proti Ogorevcu. Ta je zaklinal svoji ženi, Julijani, naj odpre vrata, in dejal, da mora Škofica ven. Ogorevčeva žena je nato odprla vrata, vzela s seboj otroka ki je kričal na postelji in stopila z njim iz sobe. Za njo je takoj odšla tudi Ogorevčeva mati Terezija. Ogorevec je stopil k Škofici, vzela z mize kuhinjski nož ter zabodel Škofico v levo stran vrata in v levo stran prsi, pri čemer mu je prebodel srce. Škofica se je takoj zgrudil in je na mestu izdihnil. Ogorevec se je zagovarjal z silobranom in trdil, da je hotel Škofica samo prestrašiti. Dejal je, da ni vedel, da je s prvim sunkom Škofico v vrat, drugi sunk pa je bil zaradi tega tako močan, ker se je Škofica v trenutku, ko je Ogorevec zamahnil, pognal proti njemu. Ogorevec je bil obojen na 4 leta ječe in plačilo povprečnine v znesku 500 din Škofičevi vdovi Ani pa mora plačati 1.300 din odškodnine.

FRAN TROST UMRL.

V starosti 83 let je umrl upokojeni nadučitelj Fran Trost, ki je skoraj 46 let vzgajal mladino v Ihannu, Vodicah in v Ljubljani. Pokojni Trost je bil duševno bogato obdarjen narava. Odlikoval se je na eni strani kot učitelj, ki je znal z ljubeznijo nad vse uspešno voditi mlade rodove, drugega za drugina, kazal jim je poti v resnično in pravilno življenje, kakršnega je vselej hodil tudi

ŽRTEV VELIKEGA PLAZU PRI ZAVRČU.

V Maribor je prispela vest o usodi, ki je doletela viničarke Terezijo Bratušovo iz Koronjaka pri Zavrču. Bratušova je kakor običajno, kadar je napadel sneg, čistila od snega dohod k svoji hiši, ki je postavljena ob strmem pobočju haluškovega gričevja. Sredi dela pa se je s strmega brega utrgal velik plaz, ki je revico zasul in pokopal. Domači so bili v skrbeh, ko je ni bilo domov. Obšla jih je trpka slutnja, da se je moralo nekaj zgoditi. Ko so zagledali v bližini hiše ogromen kup snega, so zaslatili, da jo je zasul plaz. Pričeli so razkopavati sneg. Kakor velika množina snega se je valila po strmem bregu proti dolini, lahko razumemo ob tem, da so morali domači in sosede tri dni razkopavati sneg, da so prišli do trupla nesrečne viničarke, četudi je bila komaj meter in pol pod snegom.

DARILNE POŠILJATVE v Jugoslavijo

100 Dinar.	— — — \$ 2.40
200 Dinar.	— — — \$ 4.60
300 Dinar.	— — — \$ 6.70
500 Dinar.	— — — \$10.50
1000 Dinar.	— — — \$20.50
2000 Dinar.	— — — \$40.—

ZARADI RAZMER V EVROPI so bile naše zveze za denarne pošiljate v Jugoslavijo začasno prekinjene. Sedaj pa smo dobili nove zveze, po katerih je mogoče našim rojakom vtrčiti in denar varno pošiljati. Vendar je bila nam povisana cena, ker se stroški za pošiljanje po tem potu, mnogo vlijejo.

Opozarjamo tudi, da so sem in tam more kaka pošiljatev zaradi evropskih razmer zakasnila.

ZA NUJNO POŠILJATEV POSLUŽITE SE "CABLE ORDER". — DOPLAČATI JE TREBA \$1.— ZA VSAKO POŠILJATEV V JUGOSLAVIJO

SLOVENC PUBLISHING CO.
POTNIŠKI ODDELEK
216 West 18th Street, New York

Kratka Dnevna Zgodba

MIKA WALLARI:

KO SE JE ZAČELA VOJNA V FINSKI

Zjutraj, zadnjega dne v novembri, se je začelo delo kakor navadno. Bilo je mračno in ozračje jako hladno, ko je tesar Honka stopal v klet nove hiše in je začel opravljati svoj vsakdanji posel. Čez nekaj časa sta se s pomočnikom malo oddahnila Honka se je vzravnal, postavil žago poleg sebe in je iztegnil roko, da bi vzel cigareto, ki mu jo je pomočnik poudil. Tedaj se zapiskale alarmne sirene: to je bil presunljiv, zlomljen glas.

"Najbrž spet kakšna vaja" je rekel Honka in je vzel cigareto.

"Ali je to alarm za prihod leta?" je začudeno vprašal pomočnik.

Oba sta odrinila slutnjo, ki se je priplazila vanja, vendar ni trajalo dolgo, ko sta se, kakor bi se zmenila, odpravila po stopnicah navzgor na dvorišče in se postavila zraven skladnice lesa in opek, ki so ležale po dvorišču okoli. Delavci so zlezli z odrov, in nekje je začela regljati mrtvaška razljava. Tuljenje siren nad strehantje je nenadoma utihnilo, potem pa je začela igrati protiletalska baterija.

Starejši od meščanov so zmajevali z glavo, češ, saj to vendar ni mogoče! Rus je pač tak kakršen je, toda bi zdajle nek, to je nemogoče! A mlajši so stali stisnjenih zob in v njih oči se je zapičil trd lesket.

"Tle so vso noč poslušali moskovska poročila po radiu" je dejal pomočnik Honki, "mogoče se jim meša, kaj kvasijo take traparije."

Težko je bilo začeti spet delati. Po nказu bi se morali takoj vsi odpraviti v skrivališče, toda nihče ni hotel resno misliti na to, kar se je zgodilo. V bližini je stala na balkonu stara ženska in je prav z vneto iztopala preproge. Potem so se začele širiti nekakšne vesti v skupini delavcev, češ, da je sovražnik vrvel na mestno letališče bomb.

Bombe!

Honka se je hipoma spomnil, da je hčerka v soli, in da je žena sama doma. Ko je bil že čus kosila, je šel k delovodnji in dejal:

"Prav za prav bi moral poslati ženo in hčerko na deželo. Če bi zdajle po odmoru prišel prepozno na delo, potem vedite, da sem ju spravil na avto-bus."

Bilo je, kakor bi imeli vsi oženjeni možje isto misel, kakor Honka. Čeprav je bilo sredi dneva, je bilo mnogo ljudi na cesti. Na vogalih so postajali majhne gruče in se ozirali v nebo, in popolnoma tuji ljudje so govorili med seboj in se izpraševali po novicah.

Honka je stopal z velikimi koraki in pogled njegovih oči je bil zmeden in iskajoč. Ko je prišel domov, je dobil svojo hčerko na pragu, ker je bila pravkar prišla iz šole. Položil ji je roko na glavo in obšlo ga je čudno in bridko čustvo, ko so se mehki kodri dotaknili žuljeve kože njegove roke.

"Spet se morata odpeljati na deželo," je rekel svoji ženi. "Ko sem šel mimo avtobusne postaje, je bilo ondi vse črno samih ljudi, in avtobusi so kar venomer vozili ven iz mesta in nazaj. Brez dvoma pa boste še dobili prostor v avtobusu."

Žena ga je pogledala in je že odprla usta, kakor bi hotela nekaj pripomniti, vendar se je premagala, zakaj Honka ni bil eden tistih, ki bi bil po nepotrebnem izgubljal besedo.

Molče in v veliki naglici je začela zbirati najpotrebnejše za na pot in polagati oblačila v kovčeg. Obraz je obrnila proč, saj možu ni bilo treba videti, da se je jokala. Ni mu hotela prizadejati še večjih težkoč, saj je imel sam zadosti težko breme.

Vsi trije so se odpravili na pot k avtobusni postaji in ko so že nekaj časa hodili, je zadonel signal, češ, letalska nevarnost je mimo. Honki je bilo malo lažje pri sru, ko je hodil. V eni roki je nesel kovčeg, v drugi pa mu je počivala mala otroška ročica njegove hčerke. V mislih je imel vse tisto, kar človeku pride na um, kadar se mora ločiti od svojeve, a kar je možkemu nemogoče, da bi tisto povedal z besedami. Velika množica ljudi je šla po cesti, nekateri na kolodvor, drugi k avtobusni postaji. Bile so matere, ki so svoje otroke vodile za roko, bili so stari možje in stare ženske resnih, zaskrbjenih obrazov.

Od nekod z jugovzhoda se je bil priplazil mrk oblak nad središče mesta. Veliko ljudi je bilo, ki so slučajno pogledali kvišku in so bili precej začudeni, da se je oblak tako nenadoma pokazal na nebu, ko je bilo sicer jasno in brez megle. Na strehi visoke hiše je stal vojak s puško in njegova postava se je jasno odražala z obzorja, ki je bilo zdaj jasno in čisto.

"Ti že stojijo na svojih mestih," si je mislil Honka.

Prav takrat pa so šinila sovražna letala iz oblaka. Regljanje strojnice in hrumenje topov je utonilo v strahotnem tuljenju prvih bomb, ki so prifrčale iz letal. In spet je zadonel pretresljivo piskanje siren in med vreseče glasove se je pomešal žvenket razbitega stekla, čigar črepinje so bliskoma pokrile hodnike in ceste. Nedaleč od Honke se je dvignil proti nebu mogočen ognjen steber. Njegova žena je zavpila, a on je ni slišal. Začutil je le, da se mu je mala ročica iztrgala iz roke, ko je omahnil in padel na žvenketajoče steklene črepinje. Ko se je pobral s tal, ne da bi slišal gmenja topov, ne da bi videl ljudi, ki so se razkropili na vse strani. Njegove, kakor zaslepljene oči, so iskale le majhno, plavaloso,

modrasto glavico, majhno deklino na robu ceste.

Zdaj je bilo slišati, kako so bombe udarjale bolj v daljavi. Pred hišo v bližini so se dvigali mogočni oblaki dima in ognja kvišku.

Mala deklica je ležala na cesti; obraz ji je krvavel, glava je bila nagnjena na stran, roke so mrtvo ležale ob njej. Honka jo je vzel v naročje in je motril njen obrazek, ki je bil sploščen od groze, in pa njene ugase oči. Takoj je razumel, da je mrtva. Se so padale črepinje krog njega, žvenketaje na tla, a on tega niti opazil ni.

S svojo trdo, žaljavo tesarsko roko je svojo malo hčerko še enkrat pobožal po mehkih kodrih. Roka mu je postala krvava. S strahotnim pogledom mu je skušala žena odvzeti otroka, toda on je odri-nil njene roke.

Nekaj mirnega, ledenega, trdega kakor smrt je prevzelo njegovo dušo, zakaj, zdaj je vedel: bila je vojna.

Vedel je tudi, da se bo kakor vsak drug državljan tako dolgo bojeval v tej vojni, dokler mu bo sree utripalo v prsih, in da bo tisti, ki je to vojno začel, moral vsako kapljo krvi trdo plačati. Saj tista kri kliče z nasipov in cest v Hel-sinkih, kliče v ves svet, kakšne vrste vojna se je tukaj začela.

Tako se je začelo — tako je nastala vojna proti Finski zadnjega novembra leta 1939.

Oves namesto masti

Tako priporoča v nemški reviji "Uroschau" dr. Eberhard Klumpp. Dokazuje, da je oves služil kot izvrstna hrana ljudem že v najstarejših časih in da ga v mnogih krajih uživajo tudi dandanes ter bi bilo primerno, da bi se konzum ovsas čimbolj razširil.

Že izkopenine iz kamene do-be nam dokazujejo, da so ljudje jedli praženo žito, ko so bili še popolni divjaki. Žito so torej ljudje uživali mnogo prej, kakor pa so iznašli kruh. Uživanje praženega žita in prdevsen ovsas se je ohranilo do dandanes v nekaterih manj prometnih krajih. Dokaz tega sta tudi kraja Aab in Gsu na Wurttembergem, kjer kuhajo za kosilo gosto soljeno kašo iz praženega ovsas, takozvani "Habermus". Prejšnje čase, dokler na deželi se niso poznali kave, in ni bilo malih špecejskih trgovin, so jedli takšno kašo za obed in večerjo. Počutili so se zelo dobro, ter so opravljali z lahkoto najtežja dela. Že to dokazu-

je, da je oves zelo redilen. Kemična raziskovanja raznih vrst žit nam dokazuje, da oves po svoji redilnosti ne zaostaja za drugimi vrstami žita po množini masti pa celo prednjači.

Iz ovsas izdelujejo že razna hranila, a njihova poraba se žal premalo širi. To je pa treba pripisovati temu, da so ti izdelki ovsas v primeri s kruhom znatno dražji, a razen tega je mogoče iz ovsas pripravljene za hrano kuhati le redke kaše, ki nimajo posebno dobrega okusa, če niso dovo-jo oslajene.

Žito je posebno priporočljivo za kuhanje kaše iz pražene-ga ovsas. V praženem ovsas je zelo malo vode, zato nas tem bolj nasiči. Pražena zrna je treba tudi dobro žvečiti, kar ima zopet prednost ker utrjuje zobe. Okus praženega ovsas je mnogo prijetnejši kakor navadna ovsena kaša. Pred praženjem je treba ovsas olupiti in potem grobo zmelati v zdrob, tako da nastane iz enega zr-

na približno pet drobcev. Tako zmelati oves je treba pražiti le toliko, da malo porumeni, nikakor pa ne tako, da bi se sežgal.

Wurttembergski kmetje si dajejo ovsas olupiti in mleti v mlinih pražijo pa ga sami doma v železnih ponvah, kakor bi pražili kavo. Sprazeni ovsas shranjujejo v vrečah, ki jih obesijo v hladnih prostorih.

V mestih bi lahko praženje ovsas prevzele pražarne kave.

Dr. Klumpp računa, da bi prihranili Nemci lahko na leto izredno mnogo masti, če bi vsak Nemec na dan pojedel 30 gramov praženega ovsas, bi to zneslo na leto milijon ton za vso Nemčijo. Ljudje bi tako porabili 50.000 ton masti, kar bi bilo zelo koristno, ker bi s tem prihranili mnogo žita, ki ga sedaj porabijo za kruh, pa tudi precej masti. Žal, je veliko vprašanje, ali je oves v resnici redilen in priporočljiv, da bi lahko celo nadomestoval mast, kajti med vojno se radi ponavljajo razni reformatorji prehrane.

Denarne pošiljatve

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V ITALIJO

\$ 5.90	Lir 100
11.50	" 200
17.00	" 300
28.00	" 500
55.00	" 1000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1-

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (TRAVEL BUREAU) 216 W. 18th ST., NEW YORK

Spisi Josip Jurčiča:

- I. ZVEZEK: Uvod — Narodne pravljice in pripovedke. — Spomini na deda. — Jurij Kozjak. — Jesenska noč med slovenskimi polharji — Domen. — Dva prijatelja.
- II. ZVEZEK: Jurij Kobilca. — Tihotapec. — Vrban Smukova ženitev. — Klosterski žolnir — Grad Rojinje. — Golida.
- III. ZVEZEK: Deseti brat. — Nemški valpet.
- IV. ZVEZEK: Cvet in sad. — Hči mestnega sodnika. — Kozlovska sodbva v Višnji gori. — Dva brata
- V. ZVEZEK: Sosedov sin. — Sin kmetskega cesarja. — Med dvema stoloma.
- VI. ZVEZEK: Dr. Zober. — Tugomer.
- VII. ZVEZEK: Lepa Vida. — Pina tobaka. Moč in pravica. — V vojni krajini. — Prava med bratoma.
- VIII. ZVEZEK: Ivan Erazem Tatenbah. — Bojim se te. — Črtica iz življenja političnega agitatorja. — Telečja pečena. — Šest parov klobas. — Po tobaku smrdis. — Ženitev iz nevoščljivosti. — Spomini starega Slovence Andreja Pajka.
- IX. ZVEZEK: Rokovnjači. — Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ko je krompir grašč. — Ponarejeni bankovci
- X. ZVEZEK: Veronika Deseniška.

CENA VSAKE KNJIGE \$1.50

10 zvezkov...\$10

Ivan Pregelj: Izbrani Spisi

Bogovec Jernej
(Spisal Ivan Pregelj)

Pisatelj je posegel v dobo, ko se je začel širiti protestantizem po Sloveskem. Pridigarja Jerneja je klasično opisal. Romanu so dodana potrebna pojasnila.

Cena \$1.50

ODISEJ IZ KOMENDE. — Zapiski gospoda Lanspreškega. 269 strani.

V tem III. zvezku nam prikaže Pregelj prelepo postavo našega velikega narodnega gospodarja 18. stoletja, Petra Pavla Glavarja. Hrbtenico temu delu tvori že pred leti napisana večerniška zgodba o mladostnih letih Glavarjevih, a dopolnil je to mladostno sliko z Glavarjevimi zapiski, ki nam ga kažejo v njegovi življenjski modrosti pri čebelah, na njegovem gradu Lansprežu, kjer mu sivo glavo ozarja mlada ljubezen njegovega oskrbnika in nesrečne kontese Klare. S Peter Pavlom Glavarjem je ustvarjena najboljša slovenska ljudska povest. Knjiga nam postvarja kos slovenske preteklosti in iz nje diha slovenska zemlja sama.

Cena \$1.50

19
40

SLOVENSKO AMERIKANSKI KOLEDAR

POVESTI IZ POUČNIH PISANSTVENIH ZGODOVIN. ZNANSTVENE RAZPRAVE. NARAVOSLOVNE SPISI IZ SLOVENSKEGA ŽIVLJA V AMERIKI LTD.

Knjigarna Slovenic Publishing Company 216 W. 18th St., New York

KNJIGA, ki Vas bo zanimala!

50 centov

ROMAN TRESH SRC. Spisal Jack London. (432 strani.) Ena najbolj zanimivih in najdaljših povesti slavnega ameriškega pisatelja. Ko je človek prične čitati, se ne more odtrgati od nje. Jack London je mojster opisovanja, navzlic temu je pa roman na vso moč živahen in zanimiv.

Cena \$1.50

Naročite pri:

Knjigarni Glas Naroda

216 W. 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

Vaški Apostol

Spisal L. GANGHOFER; za "Glas Naroda" priredil X. X.

78

Pred občinsko ječo — bila je zaduhla lukaja v pritličju — je sedel žandar. Vrata so bila odprta. Zapreti jih niso mogli, kajti zadnji jetnik — neki postopač — je pobegnil in vzel ključavnico s seboj za spomin. In nesmiselno bi bilo zapirati vrata. Kajti tisti, ki je bil v ječi, ni mislil na beg.

"Dolgo ne bo," je dejal žandar. "Rana, ki so mu jo zadnjič zadali, se mu je zopet odprla. Nenehoma krvavi."

"Če je bil zdravnik pri njem?"

"Ne, nihče se ni spomnil nanj. In zdravnik tudi nima časa za Petra," je dejal žandar, "ker mor auranavati ramo tujega bogatega Potokarja."

Ko je župnik stopil v ječo, so se mu šibila kolena. Na ilovnatih tleh je stala svetilka. V njeni svetlobi so se vlažne stene bleketale, ob Petrovi glavi je bila pa na steni črna senca, slična ogromni glavi orjaka, ki pači obraz. V sled plapolanja goreče sveče je begala senca sem in tja. Peter je imel roko nekoliko dvignjeno in je ležal na lesenem pričeni. Na obrazi, vratu in na prsih je imel nekaj črnega. Žandar je posvetil. Bila je kri.

"Peter," je zajeljal gospod Felicijan. Druga imena ni mogel spraviti preko ustnic.

Peter se je kovanj vidno zganil. Njegov obraz je bil sivkast. Oči so mu ugašale. Trudoma je pogledal k gospodu Felicijanu in se malce nasmehnil.

"Tako, tako, dobri gospod župnik. Aha, zdaj pa že vem." Mežnar je začel moliti z mrmrajočim glasom, gospod Felicijan je pa dvignil plašček s kelihom.

Starega gospoda je vse to tako pretreslo, da je komaj mogel govoriti.

"Peter," sklonil se je nad umirajočega. "Kar si storil v svojem srcu, je bil edini greh tvojega življenja. Povej mi, ali se kesaš?"

Peter je mirno odkimal.

Gospod Felicijan, ki je imel vse rosne oči, gotovo ni prav videl, ali se mu je pa zdelo, da je Peter prikimal. Naglo mu je dal odvezo in ga hotel obhajati.

Zunaj so se oglašali plašni glasovi, bližali so se nagli koraki. In ko je šel žandar z dvignjeno svetilko k vratom, je padla luč na Romanca in Beto.

"Peter!" je zajeljalo dekle in razkrililo roke. Ob pogledu na kri je vztrepetala. Tresoča se je skrila obraz na Romanove prsi. Roman jo je tolažil.

"Močna bodi, ljubica, močna! Veš, močna moraš biti." Počasi se je Peter vzravnil na prični. Gledal je, kot da je opazil čudež pred seboj. Nekaj, kakor prebujajoče se življenje, se je užgalo v njegovih očeh. Poteza bolečine se je

globoko zarezala v njegov pepelnast obraz, pa se je sprostila in se izpremenila v smehljaj.

"Ah, ja, zdaj pa vem. In vse, kar je najboljšega, je tvoje, Manče! — In ljubezen je spet tukaj — ljubezen je vzarela — z menoj je pa kožčano."

Njegov glas se je spremenil v krik. Omahnil je nazaj. Njegova pest je težko zdrsnila ob župniku na ilovnata tla. Zamolkel udarec, kakor s kladivom.

"Peter!" je kriknil gospod Felicijan umirajočemu na uho. "V tebi je sveti kes. Bog ti bo odpustil, tvoj Bog, ki je ljubezen."

Počzil mu je hostijo med ustnice.

Peter je zaužil — zadnjo tolažbo s svojo lastno krvjo. Še enkrat je pogledal. Nato so se zlekneli njegovi tri centi v dolžiro. In njegova smrt je bila smehljaj.

Približala se je Limarica, zbegana, vsa izčrpana.

Beta je pokleknila poleg Petra. Roman je dvignil s tal njegovo mrzlo roko.

"Hvala ti, Peterček, hvala za vse!"

Ko sta mežnar in župnik odkla, so začeli moliti. Še vedno je bil plat zvona. Mrtvaški zvonček je še vedno cingljaj.

Gospod Felicijan je odnesel kelih v cerkev in se vrnil. Žandar je bil odšel. Dočiny so oni trije molili, je občinski sluga kadir pipico pod rdečim nočnim nebom.

Rad bi bil začel z župnikom govoriti, toda gospod Felicijan ga ni slišal. Obstal je na pragu, ter motril v svitu svetilke mrtvega, ki je mirno in smeje ležal na lesenem ležišču. Človek, kakor gora, strahoten domislek narave, kateremu je življenje odkimavo z glavo.

Gospod Felicijan se je spomnil tistega jutra, ko je bil našel golo, vekajočo dete poleg mrtve matere pred oltarjem Matere Božje. Surovost in praznovornost ljudi sta tega otroka vzbudili v življenje. Surovost in praznovornost sta ga pokopali. Negoden otrok ljubezni se je razrastle v maščevca srca. Sicer se pa ni nič izpremenilo v vsem tem dolgem času.

Ob takih mislih je gospod Felicijan pretehtaval delo svojega življenja.

Videl je mrtvega in videl je svet požara. Slišal je bolečino molitve in slišal je plat zvona. Težak vzdih se je izvil iz njegovih prsi.

Nato je položil mlademu Valdhoferju roko na ramo in trudno dejal:

"Trideset let Roman! Trideset let sem pridigoval nedeljo za nedeljo. Trideset let sem se ubijal z ljudmi. Zlaj ga pogledaj! To sem dosegel."

"Gospod župnik," je vzkliknil Roman prestrašeno. "Več ni mogel, dokler se mu ni nekaj posvetilo. — Gospod župnik, nekdo mi je rekel Peter: 'Poglej, Manče' je rekel, 'kmet obdeluje polje, pa se pripodi nevihta, pa mu toča vse pobije, in ma voda odnese vse dobro prst in posevek in vse. Pa se spet trudi in obdela, kajti nekaj bo vseeno zrastle.' Tako mi je povedal Peter."

Župnik je še vedno zrl v mrtvega in je prijel Romana za roko, rekoč:

"Poglej ga, Roman. Miren leži in mrzel je. Pa še vedno pridiguje."

Tedaj je prihitiela gospodična Katarina, vsa upehana, z velikim zavojem pod pazduho. Boječ se, da bi se gospod župnik prehladil je vse privlekla: težke škornje, klobuk, volneno ovrtnico in suknjo.

"Le škornje mi daj," je rekel gospod Felicijan. "Drugo odnesi. Pojdiva, Roman. Gori. Ubogi ljudje so v stiski, hi rekel Peter. Pomagati morava gasiti."

Naglo se je obu! in ko je stal na trdnih podplatih, se je zdelo, da je njegova duša dobila ravnotežje.

"Pojdi fant, in vi vsi. Vsi za menoj. Med delom se bom že česa domislil za jutrišnjo pridigo."

Začel je teči. Za njim roko v roki Roman in Beta. In za njima gospodična Katarina z zavojem obleke.

"Gospod župnik!" je kričala. "Sveta Devica, prehladili se boste! Vzemite vendar suknjo!"

In ker je župnik ni hotel poslušati, je začela zmerjati.

"Vse zastoj! Vse zastoj! Nikdar ne bo pameten." Limarica je ostala pri smehljajočem se Petru.

K nogam mu je sedla na prično. Roke je imela sklenjene v naročju. Ni molila, samo njegov smehljaj je gledala, hoteč se naučiti tega smehljaja — za samotni del svojega življenja.

NA POTU V UJETNIŠTVO



Nemški vojni ujetniki so v spremstvu francoskih vojakov na potu v ujetniški tabor.

Razne vesti.

NOVE PRIPRAVE ZA IZPRAZNITEV PARIZA.

Pariske mestne oblasti pripravljajo spričo možnosti večjih vojaških dogodkov spomladaj drugo morebitno evakuacijo šolskih otrok. Te priprave so v toliko težje nego jeseni, ker se je del mladine, ki so jo takrat odstranili iz mesta, med tem spet vrnil. Jeseni so evakuirali 30.000 otrok iz Pariza in njegove okolice, danes bi jih morali odstraniti 200.000, kar se seveda ne da improvizirati.

Z vprašalnimi polami ta čas poizvedujejo, koliko otrok bi mogle družine same spraviti na deželo in koliko bi jih morale evakuirati oblasti. Za otroke, ki jih bodo družine prostovoljno poslale na deželo, so predvidene podpore 8 do 10 frankov na dan za otroka, v skladu s starostjo otrok in družinskimi razmerami. Občasti bodo skušale opraviti stvar koliko mogoče tako, da bi se otroci ne ločili od družin. Zato bodo dobivale tudi matere z otroki pod tretjim letom dnevno podporo 10 frankov za vsakega otroka pa še dodatek 6 frankov.

NEPROSTVOLJNO POTOVANJE NA SEVERNI TEČAJ.

Polarni raziskovalec Nansen je prišel na genialno zamisel, da bi pustil svojo ladjo zamrzniti v polarnem ledu, ki plava počasi proti Severnemu tečaju, da bi ga dosegel kakor so ga ostanki razbitih ladij "Jeanette" in "Henriette" ki sta se razbili pri De Longovih otokih. Ostanki teh ladij so se pojavili na vzhodnem obrežju Grenlandije. Nansen je dosegel svoj namen, kakor si ga je zamislil. Amundsenov podoben poskus pa se je ponesrečil.

Nehote bi skoraj dosegel isti cilj sovjetski ledolomilec "Sedov" ki je neprostovoljno plul proti Severnemu tečaju. Vprašanje normalnega prometa med Severnim ledenim morjem in Tihim oceanom je za Rusijo življenjskega pomena. Čoprav so pri raziskovanju morskih poti v tej smeri dosegli že mnogo lepih uspehov, vendar to vprašanje še ni rešeno. Znana je usoda "Čeljuskina" ki je ostal v večnem ledu in čegar posadko so rešili pogumni letalci.

Letolomilec "Sedov" je imel nalogo ustanoviti na De Longovih otokih polarno vremensko postajo, toda burja ga je odgnala na sever in končno je zamrznil med ledenimi skladi kakor parnika "Maligin" in "Sadko." Pred letom so poslali iz Moskve tri letala ki so rešila iz teh treh ladij 189

žensk, posadkam pa so prinesla živila.

Poleti je pomagal najstarejši ledolomilec "Jermak" oprestiti se "Maliginu" in "Sadku" iz ledu, ni pa mogel rešiti "Sedova" ki je bil zaradi pritiska ledenih plošč zelo poškodovan. Pri reševanju "Sedova" je bil poškodovan tudi "Jermak" in so morali končno se njega reševati. Na "Sedovu" je ostalo 15 mladih potovoljcev, ki so nadaljevali potovanje proti neznanemu cilju.

Jeseni je skušal najmočnejši ledolomilec "Jožef Stalin" prodreti do "Sedova" toda vihar ga je potisnil daleč od cilja, da je ladja dosegla 82 stopen severne širine. "Sedov" je plul z ledenimi ploščami podobno kakor nekdo Nansenova ladja "Fram" proti Severnemu tečaju. Dne 29. avgusta je priplul že na 86 stopnjo severne širine. Medtem je posadka marljivo popravljala ladjo, ki pa ni zanemarjala niti znanstvenega raziskovalnega dela. Dne 8. decembra se je pokazala v ledu, ki je oklepal "Sedova" velika razpoka, in se je ladja končno oprostila ledu. Nasproti ji je priplul zopet ledolomilec "Jožef Stalin" in 18. januarja sta se obe ladji srečali. Potem sta nadaljevali potovanje proti Spitzbergom, kjer sta se zažolil s premogom in odkoder sta odpluli v Murmansk. Neprostovoljna plovba "Sedova" je trajala 27 mesecev.

Ladja ni imela nalogo, da bi odkrila novo pot po Severnem ledenem morju, njeno potovanje pa je vseeno mnogo koristilo pri raziskovanju tega vprašanja, razen tega pa se je vrnila predvsem s področja vremenoslovja. S "Sedova" so vselej med potovanjem pošiljali po radiu vremenska poročila v Moskvo, s čimer so se sovjetske vremenske postaje z uspehom okorišale.

KAKRŠNO VREME. TAKŠEN KOLEDAR.

Letošnji velikonočni prazniki predstavljajo posebnost, kakršna je redka. Šele leta 2391 bo Velika noč spet 24. marca kakor letos. 23. marca so imeli Veliko noč v letih 1846 in 1856. Leta 1818 pa že 22. marca. Zadnja velikonočna nedelja 24. marca je bila leta 1799 in letošnja bo torej edina v razdobju 600 let. Binkoštni prazniki bodo letos 12 in 18. marca, torej v dneh ledenih svetnikov Pankracija in Servacija.

NAROČITE SLOVENSKO - AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1940. — 160 STRANI ZANIMIVOSTI. STANE VAS SAMO 50 CENTOV. — V Združenih državah lahko pošljete znamke po 2 oz. po 3 cente.

ŽRTEV "OKULTNE" VEDE.

"Okultna veda" cvete tudi v Italiji. Nje najnovejša žrtev je postal južnoitalijanski milijonar po imenu Ricciardelli.

Nekemu komaj 19 letnemu okulistu po imenu Puglese je uspelo, da je možu, ki je sveto verjel v možnost zveze z onostranim svetom, potegnul iz žepa nič manj nego poldrug milijon lir. Izredno razpisno življenje podjetnega mladega moža je končno zbudilo pozornost policije v Rimu. Poizvedovanja so bila uspešna. V vili, kjer je stanoval Puglese s svojo prijateljico, so mogli zapleniti 400.000 lir gotovine, dragocenosti in krzna, kako tudi celo skladišče orodja njegove šepanske "vede" Ricciardelli je bile tako naiven, da je hotel Puglesiju izročiti še cel milijon lir. Preden je prišlo do tega, je oblast šarlatana spravila pod ključ.

ŽRTEV NESREČ V AMERIKI.

Metropolitan Life Insurance Co. je izdala pregled, ki kaže da so zahtevale razne nesreče lamsko leto v Združenih državah 92.000 človeških žrtev. Od tega odpade nad 32.000 oseb samo na prometne nesreče. Najhujša prirodna katastrofa lamskega leta je bila poplava v vzhodnem Kentucky, kjer se je utrgal obak. Pri tisti priložnosti je prišlo ob življenje 70 oseb. V pogledu avtomobilskih nesreč se opaža nekoliko nazadovanje. Žrtev takšnih nesreč je bilo lamsko leto manj kakor leto dni prej.

SMRT MEISSNER PAŠE V CARIGRADU.

V starosti skoraj 80 let je umrl v Carigradu Meissner paša, zgraditelj zelo važnih železniških prog na ozemlju nekdanje Turčije. Po rodu je bil iz Lipskega.

Kot mlad inženir je prišel za časa sultana Abdula Hamida v Turčijo, kjer se je proslavil v gradnjo železnice iz Damaska v sveti mesti Meko in Medino, tako zvano hedžaško železnico. Pozneje se je proslavil še bolj z zgraditvijo bagdadske železnice.

Med svetovno vojno je zgradil več stranskih prog iz Palestine v puščavo in je z njimi zavaroval turško sinajsko fronto. Po vojni je deloval kot strokovnjak v službi turških državnih železnice in še v visoki starosti so ga pozvali kot docenta na tehnično šolo v Carigradu.

Rojake prosimo, k o pošljejo za naročnino, da se poslužujejo — UNITED STATES osiroma CANADIAN POSTAL MONEY ORDER, ako je vam le priročno

Ali je Vam roman ugajal?

V CETRTEK BOMO ZAČELI NA TEM MESTU OBJAVLJATI NOVI ROMAN

Ta roman bo v gotovem delu še bolj zanimiv kakor "Vaški Apostol", ki je za čitatelje bil tak duševni užitek, da ga ne morejo prehvaliti.

Ako Vaš prijatelj še ni naročen na "Glas Naroda", in ako želi čitati nekaj posebnega, opozorite ga, da bo pričel dne 14. marca izhajati novi roman.

Da bo bodoči roman še bolj zanimiv, ga je prevajalec prikrojil našim razmeram.

Ker list tiskamo le v gotovem številu, ni nam mogoče vselej vstreci novim naročnikom in jim pošiljati zamujene številke. . . Torej ne prezrite. Prosimo, povejte prijatelju, oz. prijateljici sedaj in ji izročite spodnji naročilni listek.

Zasigurajte si list že zdaj. Vemo, da ne boste razočarani z novim romanom.

NAROČILNI LISTEK

Upravništvo "Glas Naroda" 216 W. 17th St., New York, N. Y.

Pošljite mi list "Glas Naroda" za mesece, Priložim svoto \$

List začnite pošiljati z dnem 14. marca, 1940.

Ime

Naslov

Za celo leto \$6.00 Za pol leta \$3.00 Za četrt leta \$1.50

KONEC.

Poleg poučnih knjig, muzikalij, igre, pesmi itd. imamo v zalogi dosti nabožnih knjig, predvsem

Molitvenike

v krasni vezi importirane iz starega kraja . . .

Slovenski molitveniki:

KVIŠKU SRCA
v limitirano usnje vez \$0
v najtisejše usnje vez \$1.20
v bel celluloid vez \$1.20

KAJSKI GLASOVI
platno vezano \$0
v usnje vez. (št. 415) \$1
v celluloid vez. (št. 614) \$1.50

KRISTUS KRALJUI
(preko tisoč strani)
sestavil dr. Ivan Vrečar. . . \$75

VEČNO ŽIVLJENJE
(640 strani)
sestavil Gregorij Dečjak. . . \$25

SVETA URA (št. 408)
416 strani; velike črke \$50

SVETO PISMO \$3

KATOLIŠKI KATEKIZEM \$0

Angleški molitveniki:
(ZA MLADINO)

Key of Heaven
fino vezano \$5
v usnje vezano \$75

CATHOLIC POCKET MANUAL
v fino usnje vezano \$1

Slovenic Publishing Company

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.